

PACIOLI

FLASH

De BIBF-leden en -stagiairs vinden als bijlage bij dit nummer van Pacioli een uitnodiging voor de vierdelige semi-riecyclus 2008. Het aantal plaatsen is beperkt en snel inschrijven is dus de boodschap.

Bijdragen, verzekering beroepsaansprakelijkheid, permanente vorming en publicaties 2008

De Nationale Raad heeft op haar vergadering van 23 november 2007 de ledenbijdrage 2008 en de betalingsmodaliteiten hiervan vastgelegd. Meer informatie hierover, alsook over het aantal te volgen uren permanente vorming, de verzekering beroepsaansprakelijkheid en de publicaties van het BIBF in 2008, vindt U op de homepage van het Instituut : www.bibf.be

Wij herinneren er U aan dat U de gevolgde permanente vorming in 2007 enkel via het extranet van onze website kan ingeven. De uiterste datum van invoer (inclusief «sluiten» van de ingave voor 2007) is 1 mei 2008.

Btw- eenheid – belasting van sommige interne handelingen

1. Probleemstelling

In *Pacioli* nrs. 228, 232 en 241 hebben we de btw- eenheid uit de doeken gedaan.

Meer bepaald in nummer 232 werd het beginsel uiteengezet van de niet-belasting van de handelingen die tussen leden worden verricht; deze handelingen worden als interne handelingen gekwalificeerd en als handelingen die «buiten de werkingsfeer van de btw» vallen, aangemerkt.

In dit nummer hebben we het erover dat de btw- eenheid in situaties kan terecht komen waarin ze sommige interne handelingen toch moet belasten.

Deze «zelfbelasting» impliceert dat de btw- eenheid de btw heft en zelf ten laste neemt.

De aftrek van deze belasting is afhankelijk van de externe handelingen en kan dus volledig, gedeeltelijk of nihil zijn.

We zullen twee bepalingen van het Btw- Wetboek nader beschouwen, namelijk :

- artikel 19 § 2, 1° (belasting van materieel werk in onroerende staat tussen leden);
- artikel 19bis (belasting van sommige verstrekkingen van diensten buiten België).

INHOUD

• Flash	1
• Btw- eenheid – belasting van sommige interne handelingen	1
• Btw- eenheid : de administratieve circulaire is verschenen	3
• Het Canada dry-brugpensioen	4
• Griffies krijgen richtlijnen voor akten en stukken van handelsvennootschappen en burgerlijke vennootschappen met handelsvorm	8

2. Werk in onroerende staat tussen leden

2.1. Artikel 19 § 2, 1° Btw-Wetboek

Artikel 19 § 2, 1° van het Btw-Wetboek stelt met een dienst verricht onder bezwarende titel gelijk :

- de uitvoering
- door een belastingplichtige
- voor de doeleinden van zijn economische activiteit
- van een werk in onroerende staat
met uitzondering van :
 - werk dat bestaat in de oprichting van een gebouw
 - verricht door een projectontwikkelaar
 - herstellings-, onderhouds-, en reinigingswerk,
 - indien dergelijk werk verricht door een andere belastingplichtige een volledig recht op aftrek van de belasting zou doen ontstaan.

Deze bepaling dateert van 1 januari 1971, de datum van inwerkingtreding van de btw in België.

Toch is ze van rechtswege van toepassing op de btw-eenheid, die in onze wetgeving pas sinds 1 april 2007 bestaat.

2.2. Maatstaf van heffing

Overeenkomstig artikel 32, 2de lid, van het Btw-Wetboek is de maatstaf van heffing voor de door artikel 19 § 2, 1° opgelegde belasting de normale waarde.

2.3. Toepassing op de btw-eenheid

Stel dat een btw-eenheid bestaat uit een verkoper van «oude» gebouwen en een aannemer van werken.

De gebouwen zijn aangekocht onder het stelsel van de registratierechten.

De aannemer verbouwt ze om ze door te verkopen (interne handelingen).

Deze gebouwen worden, na verbouwing ervan, bij voortduur doorverkocht onder het stelsel van de registratierechten.

In een btw-eenheid worden interne handelingen als handelingen die «buiten de werkingsfeer van de btw» vallen aangemerkt. Daardoor moeten ze niet met btw worden belast.

Maar indien deze werken werden verricht voor rekening van iemand die niet tot de btw-eenheid behoort, moesten ze aan de btw worden onderworpen (onder de regeling inzake de verlegging van de heffing, door middel van de door de btw-eenheid ingediende periodieke aangifte).

De voorbelasting hierop zou niet aftrekbaar zijn geweest, aangezien de werken betrekking hebben op aan de registratierechten onderworpen verkopen.

Intern materieel werk in onroerende aard (verricht door een lid ten gunste van een ander lid) valt evenwel binnen de werkingsfeer van dit artikel 19 § 2, 1°.

Bijgevolg moet het werk in onroerende staat dat door de aannemer wordt verricht ten gunste van de verkoper van «oude» gebouwen, aan de btw worden onderworpen.

De heffing gebeurt aan de hand van de periodieke aangiften die ten name van de btw-eenheid worden ingediend.

De maatstaf van heffing is de normale waarde.

De normale waarde is gelijk aan de prijs die men normaal zou moeten betalen aan een derde ten aanzien van de eenheid (artikel 32, 2de lid van het Btw-Wetboek).

De prijs die werd betaald aan het lid dat de werken heeft uitgevoerd, kan als maatstaf van heffing dienen indien hij overeenstemt met de normale waarde.

Aangezien de externe handelingen van de eenheid verkopen zijn die geen recht op aftrek doen ontstaan (verkopen van gebouwen onder het stelsel van de registratierechten), is de btw die op deze werken van onroerende aard wordt betaald niet aftrekbaar.

3. Verstreking van diensten buiten België

3.1. Artikel 19bis van het Btw-Wetboek

Artikel 19bis van het Wetboek stelt met een dienst verricht onder bezwarende titel gelijk :

- het verstrekken van een dienst zoals bepaald in artikel 21 § 3, 7°
- door een belastingplichtige
 - die gevestigd is buiten België
 - voor één van zijn vestigingen
 - die lid is van een btw-eenheid in België.

3.2. Artikel 21 § 3, 7° van het Btw-Wetboek

De door artikel 21 § 3, 7° bedoelde diensten die voor de toepassing van artikel 19bis worden beoogd zijn :

- de overdracht van of het verlenen van een auteursrecht, een octrooi, een licentierecht, een fabrieks- of handelsmerk, of een ander soortgelijk recht;
- de overdracht van of het verlenen van rechten op een cliënteel, een verkoop- of inkoopmonopolie; het recht een beroepswerkzaamheid uit te oefenen; de verbintenis

- een beroepswerkzaamheid of een bovengenoemd recht niet uit te oefenen;
- werkzaamheden op het gebied van de reclame;
 - intellectueel werk in het kader van hun geregelde werkzaamheden verricht door juridische of andere adviseurs, accountants, ingenieurs, adviesbureaus en andere soortgelijke dienstverrichters alsook informatieverwerking en -verschaffing, met uitzondering van werk dat verband houdt met een onroerend goed (architecten, landmeters, ingenieurs, enz.) en expertises die verband houden met onroerende goederen;
 - bank-, financiële en verzekeringsverrichtingen met inbegrip van herverzekeringsverrichtingen en met uitzondering van de verhuur van safeloketten;
 - de terbeschikkingstelling van personeel;
 - diensten van tussenpersonen die niet handelen als bedoeld in artikel 13 § 2 (makelaars en niet-commissionairs), en die tussenkomst verlenen bij diensten bedoeld in dit 7°;
 - de verhuur van lichamelijk roerende goederen, met uitzondering van ieder vervoermiddel;
 - telecommunicatiediensten;
 - radio- en televisieomroepdiensten;
 - langs elektronische weg verrichte diensten;
 - het bieden van toegang tot, en transport of transmissie via aardgas- en elektriciteitsdistributiesystemen en het verrichten van andere daarmee rechtstreeks verbonden diensten.

3.3. Maatstaf van heffing

Overeenkomstig artikel 33, § 1, 3° van het Wetboek is de maatstaf van heffing voor de door artikel 19bis opgelegde belasting de normale waarde.

3.4 Toepassing op de btw-eenheid

Wegens haar externe verrichtingen kan een btw-eenheid slechts een beperkte aftrek van de voorbelasting uitoefenen. X is één van de leden. X beschikt over een vaste inrichting in België. Nochtans is X in rechte afhankelijk van Y, de voornaamste inrichting die gevestigd is buiten België (X en Y zijn geen afzonderlijke rechtspersonen).

Y verricht informatica- en boekhoudkundige diensten ten gunste van X.

Aangezien X en Y niet zelfstandig zijn ten aanzien van elkaar blijft de heffing van de btw achterwege (geen belastingplicht ten name van Y door de gezamenlijke toepassing van de artikelen 2 en 4 van het Btw-Wetboek).

De niet-heffing van de btw op de door Y ten gunste van X verrichte diensten, zou financieel hetzelfde effect hebben alsof de btw-eenheid het recht zou hebben om de voorbelasting volledig af te trekken.

Artikel 19bis zet deze vertekening recht.

De aangifte die ten name van de btw-eenheid wordt ingediend, moet de door Y aan X verrichte handelingen aan de belasting onderwerpen aan het tarief van 21 %.

De aftrek van deze belasting volgt de beperkingen die op de btw-eenheid van toepassing zijn.

4. Slotbeschouwingen

De toetreding tot een btw-eenheid is in principe optioneel. Ze veronderstelt een belang.

De btw-eenheid maakt het mogelijk dat leden die op financieel, economisch en organisatorisch gebied nauw met elkaar zijn verbonden, als één btw-belastingplichtige worden beschouwd.

Maar ook de andere aspecten van de btw die ermee verband houden mogen niet uit het oog worden verloren, onder meer de financieel nadelige gevolgen die de toepassing van de artikelen 19 § 2, 1° en 19bis van het Wetboek kan doen ontstaan.

Yvon Colson
Externe medewerker BIBF

Btw-eenheid : de administratieve circulaire is verschenen

De btw-eenheid werd meteen van bij de invoering ervan op 1 april 2007 in onze nieuwsbrief besproken (nummers 228, 232 en 241 – een voorlopig laatste artikel vindt u in deze nieuwsbrief).

De administratieve circulaire betreffende deze btw-eenheid is eindelijk verschenen.

Deze circulaire is beschikbaar op Fisconet.

We vestigen uw aandacht op punt 3.1.1. – Financiële verbondenheid – Principe, waarin de administratie aanneemt dat deze financiële verbondenheid vaststaat wanneer een belastingplichtige, rechtstreeks of onrechtstreeks, *10 % of meer van de maatschappelijke rechten* bezit van een andere vennootschap waarmee hij een btw-eenheid wenst te vormen.

De administratie stelt ook dat, voor zover een belastingplichtige *via meerdere tussenpersonen* cumulatief 10 % of meer van de maatschappelijke rechten bezit van een andere vennootschap waarmee hij een btw-eenheid wenst te vormen, deze voorwaarde tevens wordt geacht vervuld te zijn.

De administratie neemt tevens aan dat deze voorwaarde inzake de financiële verbondenheid is vervuld wanneer 10 % of meer van de maatschappelijke rechten van de belastingplichtigen die deel wensen te nemen aan de btw-eenheid, rechtstreeks of onrechtstreeks, in dezelfde handen zijn.

Hierbij is het trouwens niet van belang *of de aandeelhouder al dan niet deel uitmaakt van de btw-eenheid*.

Met andere woorden er is tevens aan de voorwaarde voldaan wanneer de aandeelhouder ervoor opteert om zelf geen deel uit te maken van de btw-eenheid of zelf geen deel kan uitmaken van de btw-eenheid.

Deze toleranties zijn inschikkelijkker dan de uiteenzetting weergegeven in de Memorie van Toelichting bij het KB nr. 55 tot invoering van de btw-eenheid.

De benaderingswijze van de financiële verbondenheid tussen de leden van een btw-eenheid wordt door voorvermelde circulaire dus verruimd.

Yvon Colson

Externe medewerker BIBF

Het Canada dry-brugpensioen

Wanneer een werknemer vóór de pensioenleeftijd wil stoppen met werken of wanneer een onderneming haar aantal werknemers wil verminderen, bestaat de oplossing erin een brugpensioenovereenkomst te sluiten op individueel vlak of op bedrijfsvlak. Ook een sector kan het conventioneel brugpensioen voorzien in een collectieve arbeidsovereenkomst (CAO).

Dit conventioneel brugpensioen mag echter pas vanaf 58 jaar worden genomen na 25 jaar werken of gelijkgestelde periodes (werkloosheid, vakantie, ziekte, enz.) en de vergoedingen zijn begrensd. De wet van 23 december 2005, het zogenaamde Generatiepact, heeft de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden verstrengd. Zo werd de leeftijd opgetrokken van 58 jaar tot 60 jaar en de loopbaanvoorwaarde van 25 jaar tot 30 jaar in verschillende fasen (voor mannen 30 jaar in 2008 en 35 jaar in 2012 en voor vrouwen 26 jaar in 2008, 28 jaar in 2012, 30 jaar in 2012, 32 jaar in 2020, 34 jaar in 2024 en 35 jaar in 2028) met enkele uitzonderingen zoals lange loopbanen en zware beroepen.

Indien de onderneming haar aantal werknemers wil verminderen zonder over te gaan tot ontslagen (risico van staking) werd een andere techniek uitgewerkt : er werd een conventioneel werkloosheidsstelsel ingevoerd voor oudere werknemers. Deze techniek werd Canada dry-brugpensioen genoemd, omdat net als de drank waarvan de kleur aan whisky doet denken, maar geen whisky is, het Canada dry-brugpensioen een systeem is dat aan conventioneel brugpensioen doet denken, maar er geen is.

Met het Canada dry-brugpensioen kan men immers ontsnappen aan de toekenningsvoorwaarden van het conventioneel brugpensioen die betrekking hebben op enerzijds de leeftijd (die in het nadeel is van de onderneming aangezien de leeftijd is beperkt tot werknemers ouder dan 58 jaar), en anderzijds met betrekking tot de uitkeringen (die in het nadeel zijn van de werknemers, aangezien ze begrensd zijn).

Werknemers die het Canada dry-brugpensioen genieten worden ontslagen, zonder minimale leeftijdsvoorwaarde, en genieten werkloosheidsuitkeringen, terwijl ze tegelijk een maandelijks bedrag ontvangen dat wordt berekend op hun volledige laatste (onbegrensd) loon en dat rechtstreeks of onrechtstreeks (sociaal fonds) wordt uitbetaald door hun werkgever als aanvulling op de werkloosheidsuitkeringen.

Dit systeem werd in bepaalde ondernemingen door middel van individuele overeenkomsten uitgebreid tot werknemers die niet als oudere werknemers kunnen worden bestempeld.

Aangezien België, net als verschillende andere Europese landen, geconfronteerd wordt met een ondertewerkstelling van personen van 50 jaar en ouder, heeft de het Generatiepact tot doel de werknemers ten minste tot aan de pensioenleeftijd aan het werk te houden. Het Generatiepact verzwakt dus niet alleen de voorwaarden van het conventioneel brugpensioen, maar richt zijn pijlen ook op de Canada dry-brugpensioenen.

Het is waar dat als er geen maatregelen werden genomen, de ondernemingen nog steeds Canada dry-brugpensioenen hadden uitgewerkt die de voorwaarden van conventioneel brugpensioenen hadden omzeild en het nagestreefde doel zeker niet was bereikt.

Het Generatiepact voert sociale zekerheidsmaatregelen en fiscale maatregelen in.

Canada dry-brugpensioenen en de Sociale Zekerheid

De wetgeving bestaat uit het Generatiepact (wet van 23 december 2005) en het uitvoeringsbesluit ervan (KB van 22 maart 2006) dat in werking is getreden op 1 april 2006.

Dit koninklijk besluit heeft het niet over Canada dry-brugpensioenen, maar gebruikt de uitdrukking pseudo-brugpensioenen, waarmee het de vergoedingen bedoelt die worden toegekend vanaf de maand waarin de werknemer de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt tot de maand waarin de werknemer de wettelijke pensioenleeftijd bereikt (voor mannen 65 jaar en voor vrouwen 64 jaar tot 31 december 2008, en vervolgens 65 jaar), indien het gaat om :

- uitkeringen bij volledige werkloosheid betaald door de werkgever of het sociaal fonds (d.w.z. de Canada dry-brugpensioenen);
- aanvullingen bij halftijds en voltijds tijdskrediet van 50-plussers betaald door de werkgever of het sociaal fonds;
- aanvullingen bij een werkloosheidsuitkering van tijdskrediet betaald bij ziekte door de werkgever of het sociaal fonds.

Het koninklijk besluit is echter niet van toepassing op :

- aanvullingen van conventioneel brugpensioenen;
- aanvullingen toegekend krachtens de wettelijke en reglementsbepalingen met betrekking tot het ouderschapsverlof, het palliatief verlof of het verlof voor de bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid;
- het tijdskrediet voor werknemers van 50 jaar en ouder die hun arbeidsprestaties met 1/5 verminderen;
- de werknemers die vóór 1 januari 2006 een aanvullende vergoeding genoten;
- de werknemers die vóór de leeftijd van 45 jaar een aanvullende vergoeding genoten;
- de werknemers die vóór 1 oktober 2005 werden ontslagen;
- het stads- en streekvervoer (MIVB, De Lijn, TEC);
- de non-profitsector;
- het vrij en vrij gesubsidieerd onderwijs;

- de aanvullende vergoedingen die onder CAO nr. 46 vallen (ploegenarbeid met nachtprestaties);
- de aanvullingen die worden toegekend aan alle werknemers, zonder onderscheid naar leeftijd of anciënniteit, door sectorale CAO's die van kracht waren op 31 december 2000 en ononderbroken worden verlengd. Bij elke verlenging vanaf 1 april 2006 mag de doelgroep van werknemers niet meer worden uitgebreid en mag het bedrag van de aanvulling niet worden verhoogd, tenzij door indexering of herwaardering;
- de aanvullingen die gedurende maximaal 150 dagen worden betaald door een sectoraal fonds krachtens een CAO (van kracht op 31 december 2000 en ononderbroken verlengd).

Het koninklijk besluit heeft dus zowel betrekking op de eigenlijke Canada dry-brugpensioenen, d.w.z. de aanvullende vergoedingen bij volledige werkloosheid die rechtstreeks of onrechtstreeks (via een sociaal fonds) door de onderneming worden betaald, als op het halftijds tijdskrediet Canada dry (de werknemer is vrijgesteld van het presteren van zijn halftijdse baan, vandaar de naam).

Om het gebruik van de Canada dry-systemen te ontraden, voert het koninklijk besluit sociale zekerheidsbijdragen in, zowel voor de onderneming, als voor de werknemer.

Het koninklijk besluit voert een onderscheid in naargelang van de bron en de datum van de overeenkomst die de Canada dry-vergoedingen toekent.

1. Gaat het om een individuele overeenkomst of om een bedrijfs-CAO, ongeacht de datum van ondertekening ervan, of om een sectorale CAO die na 30 september 2005 werd ondertekend, dan wordt een maandelijkse werkgeversbijdrage van 32,25 % ingevoerd voor alle Canada Dry-systemen. Dat percentage wordt toegepast op het brutobedrag van de aanvullende vergoeding. Er moeten voortaan ook inhoudingen van 3 % en 3,5 % worden toegepast, die respectievelijk bestemd zijn voor de RVA en de RVP, en dat op het totaal van het brutobedrag van de maandelijkse vergoeding van het Canada dry-brugpensioen en de sociale uitkering (werkloosheid) zonder dat het bedrag dat aan de werknemer wordt gestort lager mag zijn 1 139,80 euro per maand (zonder gezinslast) of 1 372,91 euro per maand (met gezinslast).
2. Gaat het om een sectorale CAO die werd gesloten vóór 1 oktober 2005, dan is de onderneming vanaf 1 januari 2007 een werkgeversbijdrage verschuldigd waarvan het bedrag verschillend is naargelang van de leeftijd waarop de Canada dry-vergoedingen worden toegekend :

Leeftijd waarop het Canada dry-systeem wordt toegepast	Maandelijks bijdrage	Op welk bedrag ?
< 52 jaar	30 %	Volledige vergoeding
Van 52 jaar tot < 55 jaar	24 %	Volledige vergoeding
Van 55 jaar tot < 58 jaar	18 %	Gedeelte vergoeding > € 130
Van 58 jaar < 60 jaar	12 %	Gedeelte vergoeding > € 130
Vanaf 60 jaar	6 %	Gedeelte vergoeding > € 130

Er moet geen inhouding worden gedaan.

Deze bijdragen en inhoudingen kunnen worden verhoogd, verlaagd en zelfs geschorst in bepaalde gevallen die verschillend zijn naargelang het gaat om een halftijds tijdskrediet Canada dry of Canada dry-brugpensioenen.

A. Vergoedingen halftijds tijdskrediet Canada dry

De werkgeversbijdragen die verschuldigd zijn op de aanvullingen op de vergoedingen voor halftijds tijdskrediet (verschuldigd op basis van individuele, bedrijfs- of sectorale overeenkomsten) worden verdubbeld indien de werkgever de werknemer heeft vrijgesteld van het normaal verrichten van zijn deeltijdse prestaties. Indien inhoudingen (3,5 % voor de RVP en 3 % voor de RVA) zijn verschuldigd, worden deze eveneens verdubbeld.

Wanneer deze aanvullingen worden toegekend ingevolge sectorale overeenkomsten, worden de inhoudingen ten laste van de werknemer (3,5 % voor de RVP en 3 % voor de RVA) met 95 % verminderd indien de werknemer daadwerkelijk halftijds blijft werken.

Wanneer deze aanvullingen worden toegekend ingevolge sectorale overeenkomsten worden de werkgeversbijdragen ook met 95 % verminderd indien aan drie voorwaarden is voldaan :

1. de werknemer blijft daadwerkelijk halftijds werken;
2. de werkgever moet de werknemer vervangen ingevolge een sectorale CAO die vóór 1 april 2006 werd gesloten (of een CAO die in de NAR werd gesloten);
3. de werknemer wordt daadwerkelijk vervangen.

B. Vergoedingen Canada dry-brugpensioenen

De bijdragen en inhoudingen voor de Canada dry-brugpensioenen zijn niet verschuldigd tijdens de periodes van werkhervatting als loontrekkende of zelfstandige in hoofdberoep, voor zover deze activiteit niet wordt uitgeoefend bij de onderneming die de aanvullende vergoeding rechtstreeks of onrechtstreeks betaalt of bij een onderneming die tot dezelfde groep behoort als de onderneming die de aanvullende vergoeding rechtstreeks of onrechtstreeks betaalt.

Deze vrijstelling hangt echter af van drie voorwaarden :

1. Tot 31 december 2007 mag niet uitdrukkelijk worden vermeld in de overeenkomst, op basis waarvan de aanvullende vergoeding wordt toegekend, dat de betaling van de aanvullende vergoeding zal worden stopgezet bij werkhervatting.
2. Vanaf 1 januari 2008 moet in de overeenkomst op basis waarvan de aanvullende vergoeding wordt toegekend, formeel de verplichting worden opgenomen om de betaling van de aanvullende vergoeding voort te zetten bij werkhervatting.
3. De aanvullende vergoeding die doorbetaald wordt bij werkhervatting moet ten minste gelijk zijn aan de aanvullende vergoeding die de werknemer zou hebben ontvangen indien hij werkloosheidsuitkeringen was blijven ontvangen. Zo wordt vermeden dat de onderneming een veel lager bedrag betaalt of een bedrag dat zou verminderen in vergelijking met het nieuwe nettoloon.

Daarom bepaalt dit koninklijk besluit nu duidelijk dat indien de aanvullende vergoeding wordt doorbetaald bij werkhervatting als loontrekkende of zelfstandige in hoofdberoep, bij een andere werkgever dan deze die de vergoeding rechtstreeks of onrechtstreeks betaalt of bij een werkgever die niet tot dezelfde groep behoort als de werkgever die de aanvullende vergoeding (rechtstreeks of onrechtstreeks) betaalt, deze beschouwd blijft als een aanvulling op een socialezekerheidsuitkering en niet als loon.

C. Sancties

Indien de CAO's of de individuele overeenkomsten niet voldoen aan de hierboven vermelde voorwaarden, worden de volgende boetes toegepast :

1. tijdens de werkloosheidsperiode :
 - de bijdrage van 32,25 % wordt opgetrokken tot 64,50 %;
 - de inhouding voor de RVP van 3,5 % wordt opgetrokken tot 7 %;
 - de inhouding voor de RVA van 3 % wordt opgetrokken tot 6 %;
2. tijdens de periode van werkhervatting :
 - de bijdrage van 32,25 % wordt opgetrokken tot 64,50 %;

- de inhouding voor de RVP van 3,5 % wordt opgetrokken tot 7 % en wordt berekend op een fictieve werkloosheidsuitkering.

Indien de aanvullende vergoeding wordt betaald tijdens een periode van werkhervatting die niet voldoet aan de voorwaarden van «werkhervatting als loontrekkende of zelfstandige», m.a.w. dat de werknemer opnieuw voor zijn werkgever of een werkgever van dezelfde groep werkt, wordt de aanvullende vergoeding (tijdens die periode) beschouwd als gewoon loon dat onderworpen is aan de erop toepasselijke werkgevers- en persoonlijke bijdragen.

Om deze nieuwe wetgeving te doen naleven, moet de werkgever de identiteit van de schuldenaar van de vergoeding en het brutobedrag ervan meedelen op het tijdstip van het einde van de arbeidsovereenkomst. Er zal ook een formulier worden uitgereikt door de RVA.

De onderneming geeft dan de formulieren door waarop de mededeling aan de werknemer wordt gedaan, zodat hij ze op zijn beurt aan zijn uitbetalingsinstelling doorgeeft.

Canada dry-vergoedingen en fiscaliteit

Vóór het Generatiepact werden de aanvullende vergoedingen van Canada dry-brugpensioen die door de werkgever werden betaald beschouwd als een vervangingsinkomen en werden ze fiscaal op dezelfde manier behandeld als werkloosheidsuitkeringen.

De zaken zijn veranderd met het Generatiepact ! Het pact bepaalt immers dat de aanvullende vergoedingen die bovenop een brugpensioen worden ontvangen door een vroegere werknemer die de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt en de aanvullende vergoedingen die rechtstreeks of onrechtstreeks worden ontvangen door een vroegere werknemer die werkloosheidsuitkeringen ontvangt als volledig werkloze of die deze zou kunnen genieten indien hij het werk niet bij een andere werkgever had hervat, vanaf 1 januari 2006 als loon moeten worden beschouwd, en als dusdanig moeten worden belast.

Vanuit fiscaal oogpunt bestaat er dus een vermoeden van loon voor de vergoedingen van Canada dry-brugpensioen, ongeacht de leeftijd van de werknemer. Er bestaat echter een controverse in de interpretatie met betrekking tot de vergoedingen van conventioneel brugpensioen : volgens sommigen moet bij een conventioneel brugpensioen de totaliteit van de betaalde vergoeding, bovenop de werkloosheidsvergoedingen, fiscaal als loon worden beschouwd, terwijl volgens anderen, alleen het deel van de vergoeding dat wordt betaald bovenop de gewone brugpensioenvergoeding, zoals voorzien in de CAO, fiscaal als loon moet worden beschouwd.

Hoe dan ook bestaat er een afwijking op dit vermoeden van loon : tot 31 december 2007 indien de CAO of de individue-

le overeenkomst niet uitdrukkelijk bepalen dat de betaling van de vergoeding zal worden stopgezet bij werkhervatting en vanaf 1 januari 2008, indien de CAO of de individuele overeenkomst formeel bepalen dat de vergoeding wordt doorbetaald bij werkhervatting, zullen de aanvullende vergoedingen worden beschouwd als vervangingsinkomen en dus fiscaal als werkloosheidsuitkeringen worden behandeld. Het werk mag echter niet bij de vroegere werkgever worden hervat.

Dus vanaf 1 januari 2006 en ongeacht de ingangsdatum van het Canada dry-brugpensioen, geldt op fiscaal vlak :

- de aanvullende vergoedingen worden beschouwd als een bezoldiging, indien:
 - voor een brugpensioenovereenkomst getekend tot 31 december 2007, de voormalig werkgever heeft voorzien dat de vergoeding niet meer wordt betaald bij werkhervatting;
 - voor een vanaf 1 januari 2008 getekende brugpensioenovereenkomst, de voormalig werkgever niet expliciet heeft voorzien dat de vergoeding verder wordt betaald bij werkhervatting;
- de aanvullende vergoedingen worden als een vervangingsinkomen beschouwd, indien
 - voor een brugpensioenovereenkomst getekend tot 31 december 2007, de voormalig werkgever niet heeft voorzien dat de vergoeding niet meer wordt betaald bij werkhervatting;
 - voor een vanaf 1 januari 2008 getekende brugpensioenovereenkomst, de voormalig werkgever expliciet heeft voorzien dat de vergoeding verder wordt betaald bij werkhervatting;

Bovendien is de fiscale sanctie (loon en niet-vervangingsinkomen) van toepassing op alle aanvullende vergoedingen die bovenop een vergoeding voor volledige werkloosheid worden betaald voor de Canada dry-vergoedingen. Dit in tegenstelling tot de sociale bijdragen die ten gevolge van tal van uitzonderingen niet worden geheven.

Er moet worden benadrukt dat de fiscale sanctie van toepassing wordt vanaf 1 januari 2006 voor alle lopende Canada dry-brugpensioenen, ongeacht de datum van invoering ervan. Zoals hierboven beschreven is de sociale regeling echter van toepassing vanaf 1 april 2006, maar zonder terugwerkende kracht : de sociale regeling is niet van toepassing op werknemers die aanvullende vergoedingen hebben genoten vóór 1 januari 2006, noch op werknemers die werden ontslagen vóór 1 oktober 2005.

Bovendien is de sociale regeling niet van toepassing op werknemers die een Canada dry-brugpensioen hebben genoten vóór de leeftijd van 45 jaar. De sociale regeling is pas van toepassing vanaf de leeftijd van 50 jaar, terwijl de fiscale regeling geen onderscheid maakt naar leeftijd en van toepassing is op alle Canada dry-brugpensioneerden.

We kunnen eruit besluiten dat de sociale regeling, die werd ingevoerd door het uitvoeringsbesluit, de fiscale regeling, die door de wet zelf werd ingevoerd, niet exact volgt.

Jacques BOULET
Bestuurder Viaxis

Griffies krijgen richtlijnen voor akten en stukken van handelsvennootschappen en burgerlijke vennootschappen met handelsvorm

Handelsvennootschappen en burgerlijke vennootschappen met handelsvorm moeten hun statuten, benoemingen en ledenregisters neerleggen bij de griffies van de rechtbanken van koophandel. De oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, de modernisering van het handelsregister en de mogelijkheid tot het elektronisch neerleggen van akten hebben hier echter belangrijke veranderingen in aangebracht. Vandaar dat de toenmalige minister van Justitie, Laurette Onkellinx, «instructies» geeft in het *Staatsblad* van 28 december.

Taken griffies

De griffies moeten controleren of de neergelegde documenten wel neergelegd moesten worden. Ze moeten nagaan of de vennootschappen de juiste formulieren correct hebben ingevuld. Ze controleren of de neerleggingskosten betaald werden en of de gegevens bestemd voor de Kruispuntbank van Ondernemingen correct werden opgegeven. Het behoort niet tot hun taken om de wettigheid na te gaan van de statutaire clausules, de uittreksels van de notulen van de algemene vergaderingen of de raden van bestuur. Hoewel ze de aandacht mogen vestigen op onjuistheden, mogen ze de neerlegging niet weigeren wanneer aan alle formele voorwaarden is voldaan.

Akten en stukken

De omzendbrief geeft een overzichtelijke opsomming van de stukken en akten die de vennootschappen moeten neerleggen en bekendmaken. De toenmalige minister maakt hier een onderscheid per vennootschap. Van een document

dat alleen moet worden neergelegd, is in principe geen bekendmaking van neerlegging vereist. Dit is echter wel nodig bij de handelsvennootschappen.

Vervolgens verduidelijkt minister Onkellinx in welke vorm de stukken kunnen worden neergelegd. Er volgt een gedetailleerde omschrijving van de voorwaarden voor papieren stukken en voor elektronische stukken. De griffie bezorgt een ontvangstmelding van alle neergelegde akten en documenten. Een zelfde bekendmaking kan verschillende onderwerpen bevatten zonder dat verschillende formulieren nodig zijn en zonder bijkomende bekendmakingskosten. Bij de neerlegging van bepaalde akten moet de griffie ook gegevens invoeren in de Kruispuntbank van Ondernemingen.

De omzendbrief bevat verder nog een overzicht van de te gebruiken formulieren, het aantal neer te leggen exemplaren en de kosten. De vorige minister geeft een aantal bijkomende toelichtingen in dit kader, zoals de ondertekeningsprocedure voor de formulieren, de betalingsmodaliteiten van de bekendmakingskosten, het bekendmaken van zetelwijzigingen, enz.

Slotbepalingen

De toenmalige minister van Justitie richt haar instructies tot de voorzitter van het College van procureurs-generaal. Ze vraagt hem uitdrukkelijk om de hoofdgriffiers van de rechtbanken van koophandel in kennis te stellen van haar richtlijnen, zodat ze die aan hun personeel kunnen meedelen. Ze dringt ook aan op de uniforme toepassing van de regels.

Noch deze publicatie, noch gedeelten van deze publicatie mogen worden gereproduceerd of opgeslagen in een retrievalstelsel, en evenmin worden overgedragen in welke vorm of op welke wijze ook, elektronisch, mechanisch of door middel van fotokopieën, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. De redactie staat in voor de betrouwbaarheid van de in haar uitgaven opgenomen info, waarvoor zij echter niet aansprakelijk kan worden gesteld. **Verantwoordelijke uitgever** : Roland SMETS, B.I.B.F. – Legrandlaan 45, 1050 Brussel, Tel. 02/626 03 80, Fax. 02/626 03 90 e-mail : info@bibf.be, URL : <http://www.bibf.be>. **Redactie** : Gaëtan HANOT, Geert LENAERTS, Maria PLOUMEN, Roland SMETS. **Adviesraad** : Professor P. MICHEL, Ecole d'Administration des Affaires de l'Université de Liège, Professor C. LEFEBVRE, Katholieke Universiteit Leuven.